

إثنا عشر رسالة

[104] عبارت از ملت اسلام واستواء خلقتست ومراد از اعفاء در نیمقام مراعات در اعتدالست مسألة همچنانکه تراشیدن و قطع کردن لحيه از شفار فطرت وطريق ملت بیرون آمدن و بزى کفره وطريق محبوس متزى ومشتبه بودنست همچنین توفیر خارج از حد اعتدال وترك اصلاح کردن ویکبار دراز گذاشتن شعر لحيه تشبه يهود وخروج از سنت دین اسلام است از مسانید مستفیضهء اصول معتبرهء حدیث واز مراسیل مقبولهء من لا یحضر الفقیه است قال رسول الله ﷺ علیه وآله احقوا الشوارب واعفوا اللحی ولا تشبهوا بالیهود واحفوا واعفوا بفتح همزه قطع بناء فعل امر است از باب افعال احفا عبارتست از مبالغه کردن در امری واعفا عبارتست از ترك وباز گذاشتن امری یعنی مبالغه کنید در جز شارب وترك کنید قص لحيه اما در اعفا لحيه تشبیه مکنید بیهود چه ایشان در اعفا و ترك اصلاح وتطویل لحيه مبالغهء تمام دارند در اکثر نسخ فقیه حفا بضم حاء مهمله وتشدید فا واقعست در ذکری نیز انچنان منقول شده از حطب ؟ بمعنی نتف و قطع وازاله شعر وانچه اولاً نقل کردیم اصح وامتن است ونیز
